

escola

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

www.lledoner.com

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

Rueta Col·legi Sant Alfons de Felanitx

Malgrat les ensopegades que va patir la nostra rueta, al final tots poguérem sortir a lluir els vestits i a fer bauxa.

Amb el lema "*Gent d'arreu del món*", des de l'etapa d'infantil, fins al darrer curs de primària, els alumnes i mestres poguérem gaudir d'una tarda ben distinta lluny dels llibres i lliçons de cada dia.

Tal i com el lema indicava, a les disfresses d'enguany hi trobàrem una representació de totes les ètnies del món, els més petitons de 0-4 anys vestits de brasilers, els de 5 anys de hawaiians feien sonar amb totes les seves forces les maraques. En el primer cicle de primària xinesos i indis jugaven plegats, els zíngars de tercer feien sonar el pandero, els més calcats els de quart, vestits d'hindús, no estaven massa de festa, tal vegada tenien massa present la catàstrofe del tsunami.

Els de 5è, els africans, havien caçat un explorador qui sap amb quines intencions i els mexicans de 6è omplien de color la festa amb els seus cridaners capells.

Totes les rialles es mesclaven

amb els sons de la Batucada, que acabava d'animar la festa. Per tancar la desfilada l'AMPA, confeccionà una vistosa carrossa.

El dia també va acompanyar i va contribuir que la festa fos encara més vistosa i divertida. Mestres i alumnes van poder divertir-se plegats i oblidar, deures, sumes i restes.

Diada de la No-Violència i Pau

Degut a les baixes temperatures aquest any, no vàrem poder celebrar la Diada de la No-Violència i Pau en el lloc acostumat, però una vegada més, un any més recordarem, seguint el llegat de Gandhi que les paraules sempre tenen més força que qualsevol arma.

Cada curs treballà el tema de diferent manera, per exemple els de quart, enllaçaren el tema de la no-violència amb el 60è aniversari de l'alliberament del camp de concentració d'Auschwitz, un dels símbols més sanguinaris de l'holocaust nazi. Escolliren un fragment del famós i trist diari d'Anna Frank el llegiren i feren un petit debat per intentar aclarir, sense cap resultat, perquè persones totalment innocents han de patir per la seva raça o religió o color de pell.

Després tots junts amb el colom de la pau a la mà, baixaren al pati per cantar l'himne DENIP, més conegut com a germans de les estrelles.

Els més petits ho tenen ben clar, amb la violència no s'arriba a cap lloc. Per què la maduresa ens fa tornar més violents ?

Un Parlament per a tots

El passat trimestre els de quart visitaren la seu del Parlament de les Illes Balears, allà poguéren entendre que fan aquells senyors i senyores tan tocats i posats asseguts, xerrant i discutint hores i hores. Doncs encara que no ho sembli fan lleis, i vetllen perquè les coses ens vagin millor a tots, o millor dit a la majoria. La veritat és que a alguns això de poder prohibir o ordenar els va agradar molt, potser tenim un o una Hble, o fins i tot un/a Molt Hble., el temps ho dirà. Bromes apart, el que per ara tenen més a mà, és el concurs; "*Que és per tu el Parlament?*" que com ja haureu endevinat es tracta d'expressar en imatges tot l'entramat d'aquesta institució. Esperem que hi hagi sort, la veritat és que els treballs estan realment bé.

Sortides del 2ⁿ cicle d'infantil

Aquest trimestre els nins de 3, 4 i 5 anys s'han disposat a fer una sortida amb autocar (comencen a ésser més grans i volen fer el mateix que fan els altres nins)

Els de **3 anys** han anat a "*Safari*", els de **4** a "*Natura Park*" i els de **5 anys** a "*Marineland*".

Com us podeu imaginar això d'anar amb la nostra motxilla a l'esquena i la portaviandes preparada per poder berenar i dinar, els ha encantat.

Però, si voleu saber una cosa, han sentit que les nostres mestres deien que en el darrer trimestre encara en ferien més de sortides.

A qui li faci enveja, només li queda apuntar-se a l'escoleta.

Curset de formaci

Hi ha 4 mestres del 2n cicle d'infantil que participen a un curset sobre lesctoescriptura al CEP de Manacor, amb el títol: "*Lectura i escriptura des d'un enfocament constructivista*"

També 3 mestres del segon cicle de primària realizen un curs sobre les *TIC* al CEP de Manacor.

Visita a la Casa de Cultura

El divendres 18 de febrer els nins de 3, 4 i 5 anys i els del primer cicle de primària anaren a la Casa de Cultura per contemplar i admirar les litografies que féu Joan Miró. Després realitzaren uns dibuixos intentant imitar l'artista. *El dibuix de la porta-da n'és un exemple.*

Recaptaci pel Tsunami

Des del col·legi Sant Alfons de Felanitx, seguint les pautes d'edu-

cació integral marcades en el nostre projecte curricular, hem volgut transmetre als nostres alumnes una vegada més la necessitat de mostrar la nostra solidaritat, i en aquesta ocasió ens hem centrat en les víctimes del tsunami.

Des de tots els àmbits i a tots els nivells s'ha treballat d'una manera o altra aquest tema i s'han proposat diverses mesures d'ajuda. La primera que hem duit a terme ha estat la iniciada per la **Unió de Cooperatives**, mitjançant un sistema de recollida de donatius i coordinat pels alumnes del 2ⁿ curs d'ESO, hem aconseguit recaptar un total de 1.504'31€ Les Cooperatives d'Ensenyament en total recaptaren 11.351'26€ que donaren a **Càritas de Mallorca**.

Així mateix hi ha altres iniciatives suggerides per diferents grups d'alumnes i que estan a l'espera de dur-se a terme, conscients de que el procés de reconstrucció i recuperació serà llarg i costós.

Concurs ONCE: IV Centenario del Quijote.

Heu llegit mai un llibre amb els ulls tancats?, sembla una tradició però hi ha moltes persones que ho fan així, són els deficients visuals, que a més de tenir aquesta dificultat, la societat encara els posa més barreres.

Nosaltres participant al con-

curs de l'ONCE, volem fer tot el contrari, fer-los partíceps d'unes aventures que junts anirem descobrint, les de Don Quijote de la Mancha.

Coincidint amb el IV centenari de la seva publicació l'ONCE, vol fer arribar als nins i nines que tenen dificultats en la visió, les bogeries d'aquest famós cavaller, però d'una manera molt especial, mitjançant els ulls dels més petits, uns ulls que no solament veuen els dibuixos, sinó que són capaços de convertir una llança en una espasa màgica, un cavall en un pegàs, un cavaller magre i un poc travat en un gentil i formós senyor... i això és el que han fet i descrit els de primària i els de 1r d'ESO en els seus dibuixos, per-què moltes vegades el que no veim, el que imaginam, és el millor.

Concurs pàgina WEB

Per si no ho sabíeu la nostra escola té una pàgina web; www.lledoner.com, abans que comenceu a dir que no està actualitzada, que li falten moltes coses, que es podria millorar etc, etc, etc, XIIIIIT!, que això és precisament el que feim. Però, i encara que soni a anunci d'escurabutxaques; l'escola som tots, i per tant no estaria gens malament que ens ajudàssi una miqueta. Ja vos hem demanat la col·laboració en el disseny dels titulars de cada secció, i ho heu fet molt bé, ens ha costat decidir-nos pels que

hem escollit. Des d'aquí volem donar-vos sincerament les gràcies a TOTS, ja veureu quan la tenguem enllestida quina passada. Però... sempre hi ha un però... de vegades les nostres neurones es bloquegen i les idees no surten, i aquí és quan hi entrau vosaltres, qualsevol cosa, una mica seriosa que se vos acudiexi ens la podeu fer arribar, ja sigui deixant-ho a secretaria o al nostre correu **lledoner @lledoner.com**.

Escripnauta

Els alumnes de quart d'ESO participen al concurs Escripnauta organitzat per la Banca March, conjuntament amb la Universitat de les Illes Balears. Aquest concurs consisteix en una redacció multimèdia basada en imatges en moviment, so, etc.

Adhesió de la Cooperativa

La Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner" s'ha adherit a la iniciativa de nomenar Miquel Bauçà fill il·lustre de la nostra Vila.

Concurs A PA

Com cada any l'APA del col·legi organitza un concurs, en què hi participam des d'infantil fins a ESO. Aquest any el tema escollit és "Gent d'arreu del Món". És tracta de mostrar i acostar les distintes cultures i ètnies que conviuen a la terra.

Cada cicle escollirà la temàtica

que més li interessa i la tècnica a emprar. Molts ja estàn en marxa i pel que hem pogut veure una altra vegada el concurs serà un èxit.

Diada del Llibre: [LLIBRES DE CAVALLERIA]

Ja vos informàvem a una altra notícia que enguany és el IV centenari del Quixot, un dels llibres més importants de la Literatura espanyola.

Aprofitant aquest fet, enguany amb la Diada del Llibre ens convertirem tots en cavallers, no solament de les terres de la Manxa, sinó també dels cavallers de terres catalanes, un poc més properes. Per tant treballarem conjuntament dues obres de cavalleria tan importants com són, el Quixot i Tirant lo Blanc. No hi haurà però ni cavalls, ni molins, ni llances, a part que no hi cabrien al centre són una mica perillosos, els treballarem, com sempre, des de la nostra imaginació que no té límits.

Aniversari atemptat

Dia 11 de març, alumnes i professors van guardar uns minuts de silenci en memòria del brutal atemptat terrorista que va ocasionar 192 morts a Madrid, fa un any. Aquesta va ser la nostra manera de solidaritzar-nos amb les víctimes i d'expressar el nostre rebuig a qualsevol casta de violència.

RUETA

2005

ESPOLSAM AMETLES

Un altre any per Sant Antoni, els nins i les nines del 1r cicle de l'Escoleta ens preparam per anar a les beneïdes.

El primer que hem de fer és pensar com hem de fer la carrossa, però com que som un poc petitons per fer-ho, són les nostres educadores les que ho fan.

Aquest any hem anat a espolsar ametles.

Dins la carrossa teníem un parell d'ametlers, senalles, canyes, veles, i el que és més important, els sacs ben plens d'ametles que entre tots hem espolsat.

Va arribar el dia de les beneïdes, i tots els nins i nines ens vàrem vestir de pagesets i pagesetes per anar dins la carrossa, però molts de nosaltres no hi arribàrem a anar, ja que amb tants de dimonis que hi havia per allà ens regiràrem un poquet.

Altres sí que hi anaren, i feien una plantada! Sabeu que ho era de guapa aquella carrossa plena de pagesets i pagesetes!

Una vegada dins la carrossa, passejàrem fins davant Sant Antoni per anar-nos a beneïr.

Ja frissam de tornar anar vestidets, però haurem d'esperar un any per tornar anar a les beneïdes i poder tornar-nos a vestir.

Els petitons de l'Escoleta

"La feina més difícil: ÉSSER PARES "

La feina de mestres requereix d'uns estudis teòrics i després d'unes pràctiques que amb el dia a dia t'ajuden a perfeccionar-la i a ésser més bon professional.

Però la gran dificultat d'educar està amb la funció d'ésser pares. Per molt bé que es vulgui fer, contínuament es presenten conflictes i dubtes molt difícils de resoldre.

Moltes vegades els pares es pensen que els fills no s'adonen de les seves situacions incoherents, però això no és així.

Per tal motiu, ens agradaria que escoltàssiu la veu d'un fill que vos contesta a partir de les vostres reaccions (ho reflexionau i mirau si vos hi sentiu identificats).

- No em donis tot el que et deman, a pics ho faig per veure que puc obtenir.

- No em cridis, quan ho fas m'ensenyes a fer-ho.

- Compleix les promeses (els premis i els càstigs)

- No em comparis amb ningú i menys amb el meu germà o germana.

- No canviïs d'opinió tan sovint.

- Deixa que em valgui per mi mateix, si ho fas tot mai no podré aprendre-ho.

- Quan faig una cosa malament, no m'exigeixis que et digui perquè l'he feta. Moltes vegades ni jo mateix ho sé.

- Quan t'equivoquis mira d'admetre-ho, així m'ensenyaràs a fer-ho.

- Quan t'expliqui una dificultat, no em diguis: no tenc temps, mira d'ajudar-me.

- I sobretot, estima'm. Digues-m'ho, m'agrada sentir-t'ho dir, encara que no ho trobis necessari dir-m'ho.

Amb aquestes reflexions, no esperam avaluar-vos, sinó posar-nos en el paper de pares i aturar-nos a pensar i a reflexionar sobre les nostres actuacions i saber escoltar de cada dia més els nostres fills, que ells sense dir-ho verbalment molts de pics no ens entenen.

Ànim i coratge, per poder saber educar bé els nostres fills dins el món que vivim.

Segon Cicle d'Educació Infantil

Psicomotricitat de l'Escoleta

Dissabte, dia 5 de febrer, un grup de nins de l'escoleta participarem a una jornada de psicomotricitat que va tenir lloc al poliesportiu de Campos.

Partírem amb un autocar devers les 9'30 h i tornarem a Felanitx a les 13 h. Allà, els nins conjuntament amb els monitors es convertiren en autèn-

tics indis i participaren d'uns divertits jocs.

Després d'això es varen omplir la panxa amb un bon berenar i per acomiadar-se només els va quedar posar-se a ballar amb la música d'un grup de pallasos.

Esperen poder tornar-hi.

NOTÍCIES NOVES. RESPOSTES "GUAISS"

En motiu de les fantàstiques respostes que ens fan els alumnes qualche vegada, la classe de 1^{ra}A ha recollit aquestes per a divertir-vos una mica.

1. La mestra demana a:

- *Pere, me duràs els fulls que manquen de la carpeta de controls?*

Pere respon:

- *No sé si podrem preparar res perquè només feim canviar bolquers.*

2. Després de les vacances de Nadal la mestra recull la feina donada.

Quan li toca a Mireia:

- *Mireia: on són els teus dictats?*

- *Ah! Jo estava de vacances!*

3. Un horabaixa na Sílvia, cansada de fer feina diu:

- *Mestra, avui tenim "circo"*

- *"Circo"?, diu la mestra*

- *Ai! No, Educació Física*

4. A la classe de castellà intentam que tots hi xerrin, i na Montse va i demana:

- *Mestra, después to mostruo.*

I La mateixa alumna, un dia fent expressió oral conta:

- *Jo, l'any passat, tenia en Rosselló de novio però vaig trobar que m'embullava i ho vaig deixar anar. Ara estic molt més tranquil·la.*

5. A la classe les gomes d'esborrar, les maquinetes, els llapis, les pintures... tot se perd i/o s'espenya o s'acaba.

A causa d'això ve en Toni Antich Rosselló i diu:

- *Mestra: Sa "borradora" d'en Rafel s'ha suïcidat un parell de vegades.*

6. I tenim un altre alumne que a la pregunta de C del Medi:

- *D'on obtenim el pa, i la pasta?*

Ell respon:

- *Jo ho sé mestra, del PORC!*

Primer A d'Educació Primària

SANEU

El dia 25 de gener va fer molta de neu per Felanitx, a totes les illes i la península. Diuen que aquesta nevada és una de les més grans que ha fet a les Illes en vint anys. Les muntanyes estaven plenes, fins i tot per les platges n'hi havia.

Aquest dia no hi va haver escola, ja que a molts de pobles de Mallorca, les carreteres estavel tallades. Tothom xerrava de la neu i del fred que feia.

Xavier Vaquer 2ⁿB

NEU A MALLORCA.

Hola som na Maria Antich Adrover i vos vull contar que dia 26 de Gener del 2005 va ser el dia més important de la meua vida perquè va fer molta neu. tot va ben llenc i es va fer feia molt de neu perquè les carreteres estaven tallades. Hi ha alumnes que van anar a escola i altres van anar a jugar de la neu. Jo no vaig anar a classe vaig fer un minut de neu i vaig passejar per fora de casa. M'ha vingut passar molt bé.

Jo tenc vuit anys i crec que recordaré aquesta nevada, però tal vegada no ho tornaré veure, ja que aquí no és molt habitual que nevi.

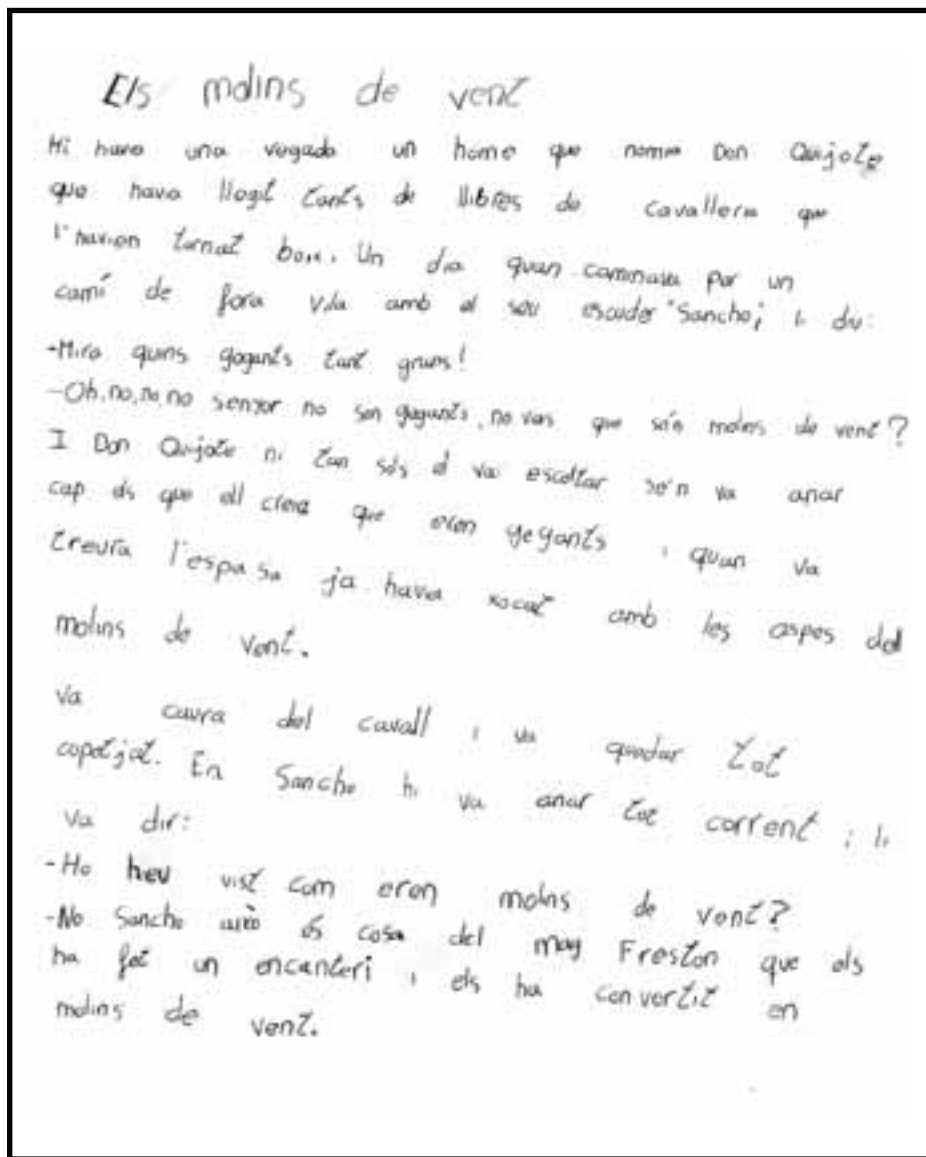
Aquest dia jo vaig jugar molt, vaig gaudir.

Pep Toni Umbert 2ⁿB.

Segon d'Educació Primària

EL QUIXOT

Als nins de tercer de primària, la mestra ens llegeix fragments del "Quixot". Aquí teniu un petit resum del passatge que ens ha fet més gràcia.

OPINIONS DELS ALUMNES

• Les aventures de Don Quixot de la Manxa estan molt ben fetes i són molt divertides. Em fan riure molt.

*** M'ha agradat molt l'aventura dels molins de vent i pens que les altres aventures són guais i estan bé**

@ Opin que les aventures del Quixot són fenomenals

Les històries són molt boniques i divertides.

& Molt guais! Don Quixot està ben boig, sempre es ficava en problemes.

o M'ho pas tan bé llegint

Tercer d'Educació Primària

EL POLLET

Aquest trimestre els alumnes de 4thB hem dut a terme una experiència a classe, que encara que els resultats no han estat els esperats, ens ha servit per aprendre moltíssimes coses, una de les més importants, que amb la natura no s'hi juga, i ara vos explicam el perquè.

L'únic que volíem fer era crear vida, encara que soni molt científic la realitat era aquesta. No vos imagineu però ni tubs d'assaig, ni microscopis, ni recipients amb criogel, era molt més senzill, volíem veure néixer un pollet.

Tot va començar un dia del mes de novembre, un ocellet ens va entrar a la classe, regirat no podia volar, després de donar-li menjar i cuidar-lo una mica vam amollar-lo, però ens quedarem trists i decidírem tenir la nostra mascota.

La mestra recordà una pràctica que realitzà quan encara anava a escola i decidí reproduir-la, per això ens posàrem en contacte amb el mestre que l'havia feta, i ens explicà exactament com ho havíem de fer.

Primer havíem de construir la incubadora, això sí que era un problema, els nostres recursos eren mínims, una capsa de fusta, dues bombetes, un termòmetre i un termòstat. El resultat havia de ser un sistema que durant els 21 dies que funcionàs l'experiment havia de mantenir una temperatura constata de 37 graus, si els superava les bombetes s'havien d'apagar i si baixava s'havien d'encendre. Gràcies a l'ajut d'en Pep, que va canviar per uns moments l'educació física per l'electricitat, aconseguirem superar aquest petit obstacle.

Per tal d'assegurar-nos que la incubadora funcionava tal i com havíem previst, la provàrem durant tota una setmana, un cop calibrada duguerem els ous.

Na Joana Maria va dur 4 ous de gallina fecundats, els posarem dins la capsa i au a esperar, però cada dia els havíem de girar per tal que el futur pollet no s'aferràs a la closca, per això fèiem torns, els giràvem a les 9 a les 12, a les 15, a les 17 i a les 21hrs, això ho fèiem una vegada cada un, i anotàvem la temperatura en un full per tal de poder solventar possibles desajustaments.

Tots els incidents els anotàvem al nostre quadern de camp, per

exemple un dia no els pensarem a girar, un altre la safata on hi teníem aigua perquè tinguessin humitat va vessar i els ous es banyaren, incidents que ara ens adonam que foren el que determinaren el fracàs de l'experiment.

S'acostava el dia del naixement, i encara que les nostres esperances eren les de veure el bec del pollet rompent la closca sabíem també que les probabilitats d'èxit eren petites. A més la setmana de l'onada de fred polar ens havia desequilibrat la incubadora i això ens feia patir.

Tres dies abans de la data límit, utilitzant les tècniques avançades dels que es dediquen professionalment a això ens vingueren a mirar com ho teníem, amb una llum directe als ous, comprovàrem que l'experiment no anava bé, només en un d'ells semblava que hi havia alguna cosa, però tal i com ens varen explicar era massa petit per a poder néixer.

Ens quedarem tots una mica decebutos, havíem fet molta de feina durant quasi tres setmanes, i encara que érem conscients que era molt difícil, el nostre coret pensava que sí que ho aconseguiríem.

Desconnectarem la incubadora i retornarem els ous a la terra on els havia vist "néixer".

Aprenguérem.....,

1r. La millor lliçó que la vida ens pot donar; que les coses de vegades no surten com un desitja.

2n, Que amb la natura no s'hi juga, preteníem confondre-la, reproduint artificialment unes condicions semblants, però ella és fràgil i sàvia al mateix temps i no es deixà enganyar.

3r. Que malgrat les ensopegades, s'ha de tornar a repetir, que l'èxit només s'aconsegueix equivocant-se i sabent rectificar.

El projecte de les setmanes:
 1. 1a setmana: 200c
 2. 2a setmana: 200c
 3. 3a setmana: 200c
 4. 4a setmana: 200c
 5. 5a setmana: 200c
 6. 6a setmana: 200c
 7. 7a setmana: 200c

Material necessari:
 1. 1 paper de fideu
 2. 1 paper de color
 3. 1 paper de color
 4. 1 paper de color
 5. 1 paper de color
 6. 1 paper de color
 7. 1 paper de color

QUADERN DE CAMP

Alguns de les dades de les setmanes, referents a la temperatura. El que és important és que es registri amb un termòmetre amb una temperatura entre els 15 i 20°C. És important que es registri amb un termòmetre amb una temperatura entre els 15 i 20°C.

Setmana	1ª Setmana	2ª Setmana	3ª Setmana	4ª Setmana
1	14°C	25°C	33°C	36°C
2	14°C	34°C	38°C	39°C
3	14°C	39°C	38°C	37°C
4	37°C	37°C	37°C	

Una vegada registrats la temperatura podem observar l'evolució del projecte d'activitats. És important que es registri amb un termòmetre amb una temperatura entre els 15 i 20°C.

Després d'observar les dades de les setmanes, podem observar que la temperatura ha anat augmentant a mesura que anem avançant en el projecte.

17/11/2015 15:36°C
 després d'observar el resultat de les dades de les setmanes, podem observar que la temperatura ha anat augmentant a mesura que anem avançant en el projecte.

19/11/2015 32°C
 després d'observar el resultat de les dades de les setmanes, podem observar que la temperatura ha anat augmentant a mesura que anem avançant en el projecte.

20/11/2015 37°C
 després d'observar el resultat de les dades de les setmanes, podem observar que la temperatura ha anat augmentant a mesura que anem avançant en el projecte.

TALLER DE CREA•ACCIÓ A CINQUÈ DE PRIMÀRIA

Els alumnes de cinquè tornaren a posar en pràctica el taller de CREA•ACCIÓ, una feina que partint de poemes els ajuda a treballar la llengua, els costums, l'expressió escrita i oral, a conèixer autors... i sobretot, i el que és més important, a desenvolupar la seva creativitat. Es du a terme des de l'època de llengua i l'imparteix Margalida Estelrich. Aquests primers mesos han treballat diferents poemes i d'entre ells hi ha Miquel Bauçà un felanitxer a qui el destí ha xixugat per sempre la seva ploma perquè de qui ens quedem els escrits. Per això i perquè ara tothom fa fuets per conèixer aquest personatge us mostrem la feina que hem fet amb alguns poemes de Miquel Bauçà, Meravell com a mostra del potencial de pensaments i obres que pot suscitar aquest escriptor ome en la seva manera de fer i sentir la poesia. Esperem que us agradi:

Vaig veure un ca tot nu
que mirant-me de reüll
va agafar un os del carrer
i corrents es va ficar sota l'escala
Miquel Bauçà

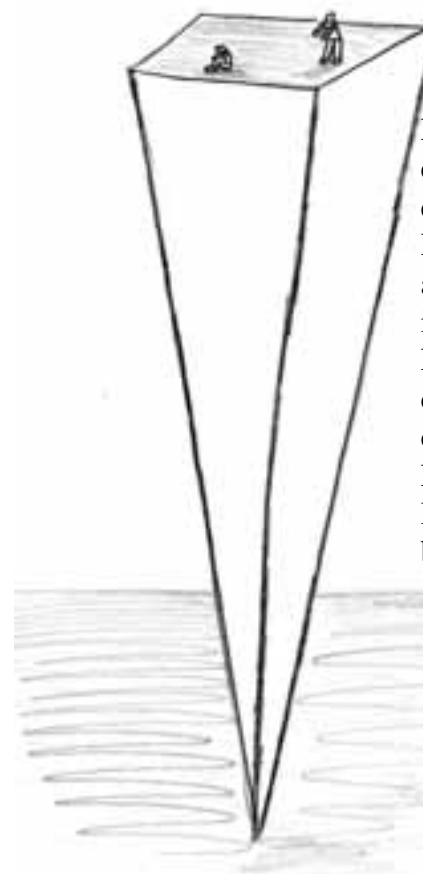
Ahir vaig veure un ocell amb ales,
que volant em mirava.
Va agafar una branca
i va anar a fer el niu
Pere Nicolau 5è B

Potser avui m'he fet enfora:
m'he perdut en la mar gran.
Mal que cridi i que gemegui,
sé segur que no em veuran
Miquel Bauçà

Veig la meva mà
que em diu amb els dits
que faig el bé.
Faig la feina que em toca
fins arribar el dia que moriré
Apol·lònia Monserrat 5è B

Vaig veure una mosca
que passant-me per damunt
va volar fins a la finestra
i contra el vidre va xocar
Quin mal! Pobreta!
Aina Medina 5èA

Avui la mestra m'ha tret defora
i no em deixarà tornar entrar.
Per més que demani per tornar
sé segur que no em deixarà.
Jaume Barceló 5èA

Em sent sol
quan ningú no em vol escoltar,
quan ningú no em vol ajudar.
Però per sort tenc un amic en qui confiar
a qui tot li puc contar,
i a qui sempre trobar.
Ens coneixem des de la infància,
com dues flors en el mateix prat,
com dos lleons juganers...
Ell sempre m'acceptarà.
Bon amic que sempre ha estat,
bon amic que sempre serà.

Jaume Obrador 5èB

Potser avui m'he fet petit,
no he dit la veritat.
Molta mala estrugància
ha quedat dins mi;
però no puc tornar enrere
en el llunyà passat.
Bernat Monserrat 5èB

Potser mai et tornaré a veure
ara que m'he perdut en la teva mà.
Mal que corri o que cridi,
sé que no em sentiràs.

Antònia Zöe Strunk 5èB

Potser m'he enamorat,
m'he perdut en els seus llavis.
Sé segur que no em vol i
no dubt que tampoc em voldrà.

Mª Carmen Romera 5èB

L'altre dia no sabia on era,
però em semblava que parlaven com jo.
M'havia perdut i em miraven
era una persona estranya.

Margalida Puig 5è B

Oh! Cosina, quan et vaig veure néixer,
vaig pensar:

Tu seràs la meva millor amiga
jo t'estimaré

Com te cuidaré i te protegiré
de tots els mals del món!

Perquè ets guapa i bufona
sempre t'estimaré

Georgina Pallicer 5èA

Els albercocs no maduren
si hom se'ls mira de prop
Miquel Bauçà

Els rellotges no caminen si els miren tot el temps
Toni Martí 5èA

Les persones no creixen si no tenen un dit de seny
Mª Antònia Nicolau 5èB

La nit de reis mai acaba si els esper assegut al sofà
Carlos Baz 5èA

En la fosca de la nit
sento com el mul rosega
les faves dins el cofi
Un soroll tan agradable
m'allibera i em torna a mi.
Miquel Bauçà

Quan em despert el dematí
i sent el gall que canta
sé que es hora d'aixecar-me
per anar-me'n a vestir.

Sebastià Monserrat 5èB

Amb l'alegria em guii i amb la mort m'atur.
I quan sent el soroll d'ànima morta m'entristesc
I sense guerra, sent el soroll de l'aigua que es mou,
m'allibera de la vida
i el cor em segueix bombardejant.

Julià Mesquida 5èA

Sent en el cel
el soroll del vol dels ocells,
i em ve al cor
tota l'alegria que m'agradaria
Caterina Vadell 5èB

A plena llum del dia,
sent el renou de la gent.
La meva olor m'arriba
i em diu que ja he arribat,
Ja hi som.

El meu cor s'allibera
i ja estic entorn a mi.
Ana Leticia Moles 5èB

I un acròstic per acomiadar-nos:

M'esplaia i aliena llegir
El frustrat i furtiu poeta.
Rar espècimen humà
Àvid de fuites i ombres.
Viu sol en el llibre
Empastifat de tinta
Llosa que li fa de límit i barrera
Lliure i lluny infinitament.

Cinquè d'Educació Primària.

DIADA DE LA PAU I LA NO-VIO- LÈNCIA

El divendres 28 de gener els nins i nines de l'escola havíem de participar en una passejada festiva pels carrers de Felanitx i reunir-nos a la Plaça de Sa Font de Sant Margalida per concloure l'acte commemoratiu a favor de la Pau. Però, les baixes temperatures d'aquests mesos varen fer suspendre aquest acte reivindicatiu.

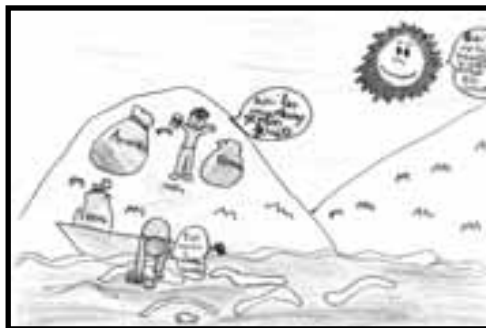
El fred però, no va impedir que a dins les aules es tractàs el tema de la Pau i la No-violència i es recordàs que el motiu de la Diada és la commemoració de la mort del pacifista Mahatma Gandhi ocorreguda el 30 de gener de 1948. El treball es va centrar en els següents punts:

- Contingut de la DENIP (Dia escolar de la "No Violència i la Pau").
- Presentació de l'associació "Drets Humans de Mallorca".
- Conèixer la música i les cançons que Jaume Barceló va preparar per a la Diada.

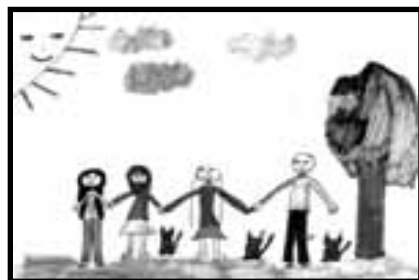
Tots germans de les estrelles

de les muntanyes, del mar

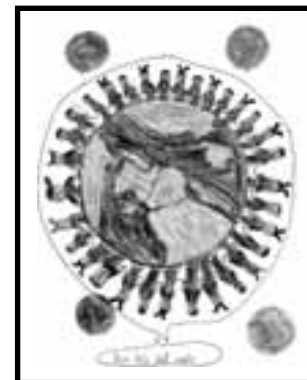
I de tots els sers que viuen

uniguem, per a cantar,
els pits nostres, amb la força
d'Amor, No-violència i Pau.

com a ciutadans del món.

Sisè d'Educació Primària

Sens diferència de raça,
de llengua ni de pensar,
en fraternal abraçada

I defensors de la vida,
sense armes per a matar

uniguem per a cantar,
l'àlè nostre, fets missatges
d'Amor, No-violència i Pau.

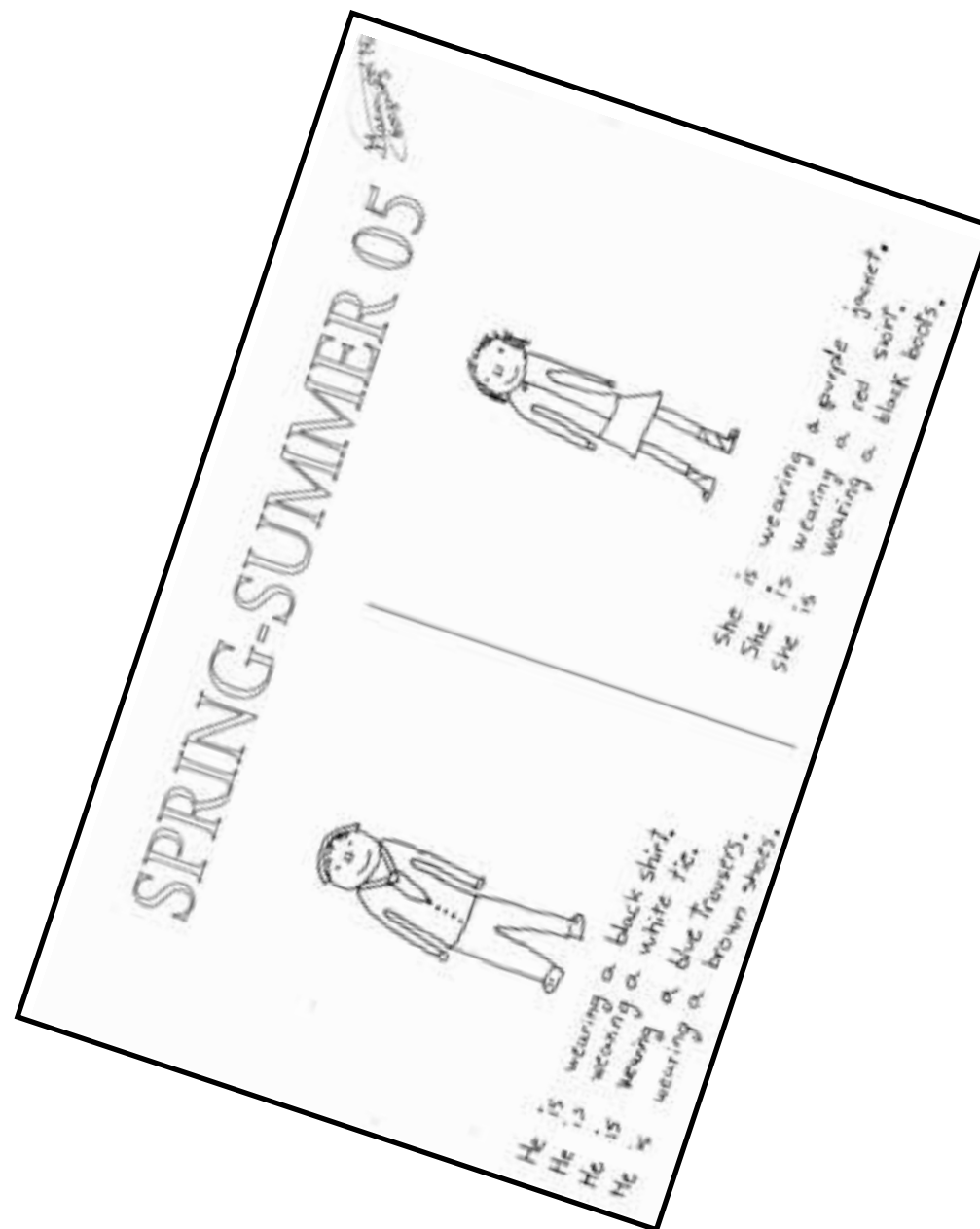
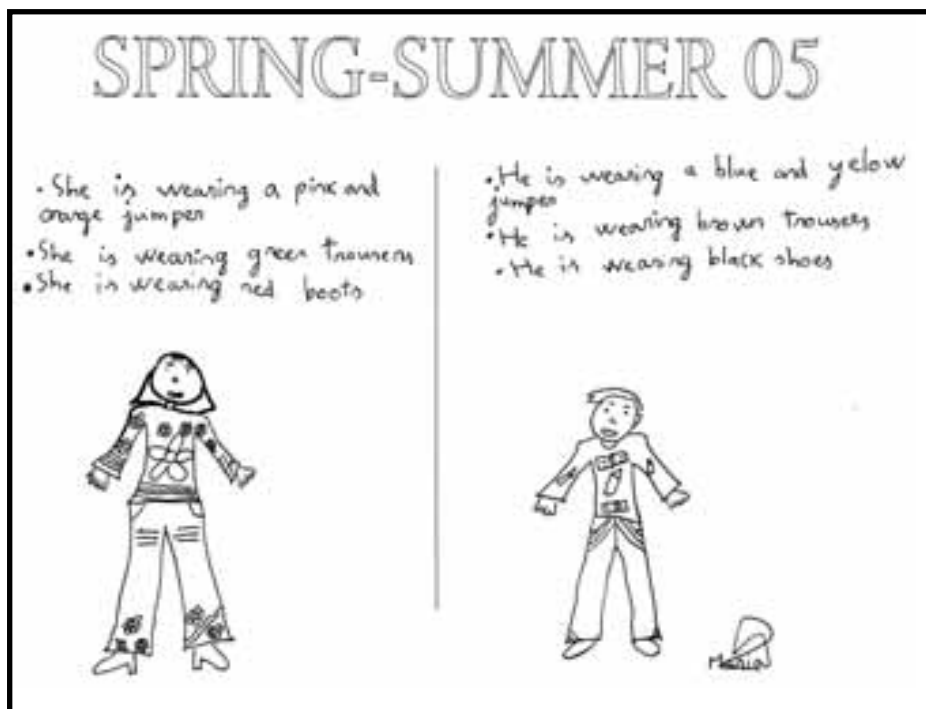
Departament d'Anglès

SPRING, SPRING, SPRING

Ja és primavera!, i no solament a uns grans magatzems, a tots els indrets de l'hemisferi nord els raigs solars incideixen més perpendiculars.

Els jerseis coll alt i de llana deixen pas a les samarretes de màniga tres quarts, els calçons de pana als de fil, els abrics a les caçadores... i és que és en la roba on es nota més l'arribada del bon temps. Aprofitant l'avinentesa, els alumnes de tercer ens presenten la nova col·lecció d'alta costura per la temporada primavera-estiu 05.

Observareu que hi ha una manca de color, és que les tintades no han sortit massa resistents. Vos encarregareu de tornar-los els colors?, només heu de seguir les instruccions que vos donam.

TIRES CÒMIQUES

Estimats lectors:

Veient la “passió” de Sant Valentí, Dia dels Enamorats (o Dia dels comerciants, li dic jo) se m’han acudit aquestes tires còmiques. M’agradaria que hi pegàssiu una ullada.

ROMANTICISME DESCONTROLAT

COMBAT AMORÓS, QUINA PARELLA SERÀ MÉS ROMÀNTICA?

Manel Mula Ferrer. 1^r ESO A

VIATGE A VALL DE NÚRIA

El dia 28 de febrer els alumnes de primer i segon de secundària a les 8:00h. del matí partírem del passeig Ernest Mestre per anar cap a l'aeroport per començar el nostre viatge a la neu, i quan ja érem allà ens va arribar una notícia una mica desagradable, era que l'aeroport de

Barcelona estava tancat per boira i neu. Tots estàvem una mica nerviosos per veure si podíem partir cap allà, i finalment dues hores i mitja després ens van cridar per embarcar i tots vam botar d'alegria. Després d'haver fet tot el trajecte amb l'avió arribàrem a

Barcelona i quan baixàrem de l'avió, feia un fred... Recollírem les maletes i agafàrem l'autobús per anar cap a Ribes de Freser (Girona). Després de dues

hores de camí vàrem arribar a l'hotel i un bon dinar ens esperava damunt la taula, en haver acabat de dinar agafàrem el cremallera i pujàrem a Querolbs, un bonic i acollidor poble. Allà férem una volta pels

seus petits carrerons, també visitàrem un museu i l'església romànica de Sant Jaume. El paisatge era molt bonic, neu per tot pareixia de postal, a cada passa podries fer una fotografia. Damunt les set de l'horabaixa tornàrem a Ribes, ens vam dutxar, vam sopar i ens en vam anar a dormir.

Són les vuit del matí i sentim un toc ben fort a la porta són els mestres que ens vénen a despertar, ens vestim, berenam i agafam el Cremallera fins a Núria i una vegada allà llogàrem els esquís, les botes, els pals i el casc. A les deu i mitja començàrem la classe que va durar dues horettes, i com vos podeu imaginar també començaren els esclats. A la una i mitja dinàrem i l'horabaixa és lliure per esquiar, fer algunes compres o per descansar. A les cinc i mitja agafam el Cremallera per anar cap a Ribes i així ho vàrem fer tots els dies, fins que va arribar el dissabte. El dissabte al matí férem les maletes i després d'haver berenat partírem cap a l'aeroport de Barcelona i a les dues i quart agafàrem l'avió cap a Mallorca. A les quatre de la tarda érem a Felanitx on tots els nostres pares ens esperaven amb els braços oberts.

Maria Mesquida Artigues 2ⁿ ESO B.

ENTREVISTA A ANTONI PENYA

- On i quan vares néixer?

- Vaig néixer a Felanitx dia 26 d'agost de 1970.

- T'agradava anar a l'escola?

- Sí, de fet va esser en les activitats extra escolars que fèiem a l'escola Joan Capó on vaig començar a fer atletisme. Però sobretot m'ha agradat perquè allà vaig fer bons amics i encara els conservo.

- Tenies alguna vocació des de petit que no tingués res a veure amb l'esport?

- Sempre m'han agradat coses relacionades amb l'esport. Recordo que quan veia el Tour de França o la volta ciclista a Espanya per la televisió pensava que jo volia fer alguna pràctica semblant. A part, també recordo que volia esser astronauta, però de ben prest em fugí del cap.

- Si no és indiscreció, quants de germans sou a la família?

- Som dos germans i una germana; jo som el petit.

- Hi ha hagut algú afeccionat a l'esport abans que tu?

- No, cap d'ells. Quan jo vaig començar el meu germà participava en algunes carreres d'atletisme; un dia va venir amb una copa que va guanyar, a mi me va fer un poc d'enveja i vaig pensar que si ell podia, doncs jo també. Però a part de l'esport relacionat amb l'equitació no hi ha altra afecció semblant a la meva família

- Recordes com vares començar a fer esport?

- Sí, com ja t'he comentat al principi, vaig començar amb les activitats extra escolars. Entrenàvem dos o tres pics per setmana quan sortíem a les cinc de l'escola, darrera el parc municipal.

- Ja tenies clar que l'atletisme era el que t'agradava d'entre altres possibilitats com el futbol, per exemple?

- Sí, però no és que jo ho tingués clar. Va esser tot un poc gràcies a la selecció natural; de petit t'agrada provar moltes coses i per aquest motiu vaig jugar a handbol, a bàsquet. Però la veritat és que jo no sabia què havia de fer amb la pilota, ni a les mans ni als peus. El que jo sabia fer de veritat era córrer. I com que a tots ens agrada guanyar i destacar en allò que feim, doncs vaig entendre que dins l'atletisme tindria més possibilitats. A poc a poc he arribat fins aquí.

- Quan et vares decidir a fer de l'esport una professió?

- Quan realment vaig esser conscient que jo servia per a això, crec que va esser a l'any 90 quan sense preparar-ho massa vaig guanyar un campionat d'Espanya absolut. Jo era d'una categoria inferior i vaig guanyar aquesta carrera de 30 km amb una gran marca que em situava a nivell internacional dintre dels cinc millors de la meva edat. Aquí vaig entendre que amb l'atletisme em podria guanyar la vida.

- Entre la gent que t'envolta, hi ha algú que t'animàs especialment a dedicar-te a l'atletisme?

- Sí. La meva família sempre m'ha animat, m'ha ajudat, m'han acompanyat a les competicions, malgrat al principi em diguessin allò de "de l'esport no en viuràs, has d'estudiar més", etc. Però al final han gaudit tant o més que jo dels meus èxits. A part de la família, entre els amics que he fet gràcies a l'atletisme també he trobat gent que m'anima molt.

- Des dels anys dels teus començaments fins ara, has patit alguna lesió important?

-Uf, moltes. He passat tres fractures d'estrès. En aquestes fractures un os es romp, no per una caiguda, sinó de tants de quilòmetres i sobrecàrregues que pateix. Després he passat dues vegades per quiròfan per culpa d'un genoll. I he patit problemes musculars sense importància posterior.

- Alguna t'ha fet replantejar la idea d'abandonar la competició?

- Si, n'hi va haver una que em va fer retirar 6 mesos de l'atletisme. Era a l'any 95 i va esser una lesió greu de menisc. Havia d'estar 4 mesos sense fer res. Aleshores no tenia cap beca ni cap ingrés i vaig provar de

fer feina. Però l'atletisme m'estirava massa i al final hi vaig tornar.

- Els atletes teniu fama de solitaris. Tu hi estàs d'acord amb aquesta afirmació?

- Sí, sobretot la prova que jo estic fent, que és la de marató. Són més de dues hores en les quals en tot moment tens un diàleg amb tu mateix i un s'arriba a conèixer molt. Després es dona la circumstància que a Mallorca no hi ha massa esportistes d'alt nivell i molt manco d'aquesta especialitat i això suposa que he d'entrenar sempre tot sol. I vulguis o no sí que et converteixes en una persona solitària.

- Has entrenat alguna vegada col·lectivament?

-Sí, els vuit anys que vaig estar a Madrid vaig entrenar amb la selecció de marató. Teníem un grup d'entrenament i es nota molt la diferència.

- Què fas durant un dia normal, abans de preparar alguna competició?

- Quan la competició és important, els meus pensaments es basen cent per cent en la carrera que he de fer. T'aixeques al matí, berenes i te'n vas a entrenar un parell d'hores. Després s'ha de descansar per recuperar-te del que has fet; en haver dinat, una migdiada va molt bé i et dona forces per al cap vespre tornar a fer el mateix.

- Portes alguna dieta especial?

- Hi ha molts de professionals que tenen una dieta específica, jo no. No m'agraden les dietes estrictes. Procuro evitar els greixos i els fregits i menjo molt variat, un poc de tot i aliments sans. Intento, sobretot en època de competició, que la dieta sigui rica en hidrats de carbó, és a dir, pasta, arròs i semblants. Però no estic en mans de cap dietista que em digui cada dia el que he de menjar. Evidentment, ni fumar ni gens d'alcohol.

- Dintre de l'atletisme hi ha diferents especialitats, per què vares triar la marató, una de les modalitats més dures?

- Un poc per allò de la selecció natural que us deia abans: per molt que vulgui dedicar-me a la velocitat, al salt d'alçada, al llançament de pes tanmateix no tinc possibilitats. Des de petit ja destacava en proves de llarga

distància i a poc a poc em vaig anar inclinant cap a aquesta modalitat.

- Com i quin temps s'ha d'invertir per preparar una competició?

- Feim dues maratons cada any, et puc dir que són sis mesos per a cada una de les competicions. És molt de temps, i el dia de la competició et poden passar molts d'imprevistos: aquest dia pots estar malalt, pots tenir un refredat, pots no haver dormit bé i te n'adones que és una feina de sis mesos que no ha servit per a res, pràcticament.

- Entrenes sempre a fora, a l'aire lliure o ho fas en algun recinte en concret?

- Quan preparàvem l'Olimpíada o entrenam per a un campionat del món feim concentracions i correm en un lloc d'alçada. Cercam els avantatges que et dona entrenar en un lloc d'altitud; entrenes amb un deute d'oxigen i això fa que tinguis menys globus vermells a la sang. Suposa que podràs aguantar més i córrer després més aviat. Vaig preparar, com a exemple, l'Olimpíada d'Atenes a Font Romeu, a França, a 2.500 m d'alçada.

- S'ha de tenir alguna característica física especial per esser un atleta de marató?

- Jo soc de la idea que els corredors de marató se fan, és a dir, pots néixer no massa bon esportista, però a base de constància i sacrifici pots arribar a esser un gran atleta maratonianà. Però sí que és important haver nascut amb algunes qualitats. Evidentment, si ets un "patata", per dir-ho d'alguna manera, sense cap capacitat de fons, mai no arribaràs a ser un gran atleta o un campió.

- Quants de quilòmetres en total s'han de córrer?

- Quan preparo la marató, arribo a fer uns 200 o 250 km setmanals. Una mitjana de 40 km diaris, molt sacrificats.

- Quina distància té la marató?

- 42 km i 195 m.

- Quina és la teva millor marca?

- En marató és de 2 hores, 7 minuts amb 34 segons. Actualment és la

tercera millor marca espanyola de sempre i quan la vaig fer era la segona millor del món d'aquell any.

- **En quants de campionats nacionals i internacionals has participat?**

- No et sabia dir quants, però molts. Des de l'any 1990 en el qual vaig

començar a córrer a la Selecció, en una o una altra especialitat sempre he estat internacional

- **Quantes vegades has pogut pujar al pòdium?**

- En campionats de marató no hi he pujat mai; de campionats internacionals, vaig guanyar una vegada a Otsu, a Japó; vaig quedar tercer a Fukuoka, al Japó també. A Berlín vaig quedar segon. Alguns més que ara no recordo. Però per tenir una carrera esportiva completa em falta algun premi de marató.

- **Et sentim parlar de Japó, de Berlín...has conegut molt de món gràcies a l'atletisme.**

- Tothom em diu el mateix, però en realitat només puc dir que "he estat" a aquests llocs, perquè pràcticament no els conec, no els he visitat. Arribam un dia abans i no sortim de l'hotel perquè hem de descansar. I

després de córrer partim al dia següent, així que no hi ha temps per fer turisme. Conec molts d'hotels i molts d'aeroports, això sí

- **Suposam que una fita important dintre de la teva carrera esportiva va esser participar en uns Jocs Olímpics. A més, dels atletes espanyols, vares esser el primer en arribar a meta. Què significà Atenes dintre de la teva carrera esportiva?**

- Per a mi és tot un orgull haver estat en una olimpíada, independentment del resultat. Han passat els mesos; de tot d'una no estava satisfet dels meus resultats (encara ara no hi estic). Havia entrenat molt i sabia que podia fer una posició millor que aquella. Però la marató és així. Hi va haver gent molt millor que jo que va arribar més enrera i d'altres que per a sorpresa de molts varen arribar ben envant.

- **Conta'ns com és un dia en una Vila Olímpica per a un esportista com tu.**

- Jo només hi vaig estar tres dies, la meva prova era de les darreres. T'aixeques quan acabes la son; és important haver descansat molt bé. Vas a berenar i al menjador et trobes tota mena d'estrelles esportives: en Gasol, els equips de handbol, els ciclistes, etc. I al·lucines una mica de veure que estàs en el mateix lloc que ells. Després et reuneixes amb altres atletes espanyols que competiran també a la marató i anam a córrer una estoneta per la vila olímpica. Després de dinar, feim més o menys el mateix. Hi ha sales on també pots passar el temps mirant vídeos, jugant amb maquinetes, etc. Per sopar, et reuneixes amb tots els esportistes que fan atletisme i menjam plegats. El que jo destacaria de tot això és la companyonia que hi ha.

- **Què et passava pel cap el dia de la competició?**

- Ho podria dividir en un parell de parts. Els primers deu quilòmetres, quan encara tens molta d'energia intentes gaudir; mires les cares dels teus companys intentant esbrinar símptomes de fatiga que a tu t'alegra per motius obvis. Després, una segona part, quan comences a passar-ho malament tu. Veus que els quilòmetres no es passen tan fàcilment. La darrera part, més o menys del quilòmetre 38 fins al 42, és la més dura: vas endavant per inèrcia, quasi no tens gens de benzina al cos; aleshores intentes arribar per la teva gent que t'està esperant a l'estadi. Se'm va pas-

sar pel cap mil vegades la idea de retirar-me, però no podia per la meua gent, és clar.

- Què has sentit les vegades que has guanyat una carrera?

- Una felicitat immensa, evidentment. I que el treball fet durant tant de mesos es veu compensat.

- Entre els altres atletes, del país que sigui, s'estableixen bones amistats o la competitivitat es trasllada a les relacions personals?

- Sí, gràcies a l'atletisme arribes a fer molts d'amics; tot i que també hi ha algun enemic, no ens enganyem, sobre tot amb aquells que has de competir que et fan una mica de ràbia i penses que els has de guanyar. Però bé, he arribat a fer molts bons amics; un dels millors que tinc és un al·lot de Costa Rica i el vaig conèixer competint. També tinc molt bona relació amb un de Corea, com a exemple.

- Durant la teua carrera esportiva, has rebut ajudes econòmiques dels organismes oficials, és a dir, Ajuntaments, Conselleries o Consell Insular?

- Sí que n'he rebudes, però realment per poder-me dedicar cent per cent a l'atletisme, la primera que vaig rebre va ésser a l'any 2001, fa quatre anys. Jo duc 28 anys dintre d'aquest món i l'ajuda ha arribat molt tard. A més, perquè m'atorgassin la primera, vaig haver d'estar dintre dels cinc primers del món. I és evident que si les institucions volen tenir esportistes dels quals sentir-se orgullosos els han de donar més ajudes.

- Quins creus que són els motius pels quals uns esports com el futbol no deixen d'ingressar subvencions i altres especialitats esportives, com per exemple la teua, es veuen una mica al marge d'aquestes consideracions?

- És el mercat; un equip de futbol omplirà un estadi, però per a omplir-ne un en una competició d'atletisme ha d'ésser en un campionat mundial o bé una olimpíada, i així i tot costa. Després, la televisió: mou molts de doblers al voltant i cada cap de setmana s'encarrega de difondre'l per damunt de tots els altres esports. És una llàstima, però els esports minoritaris estan deixats de la mà de Déu.

- Què en penses del dopatge dintre de l'esport?

- Evidentment no m'agrada i us puc dir que n'hi ha. Estan aplicant una nova llei on es posen mesures per lluitar-hi en contra. Per solventar el problema penso que només hi ha dues opcions: o bé que el dopatge fos consentit per a tothom, la qual cosa no serà mai possible ni jo ho voldria, o bé que les mesures antidopatge fossin tan bones que poguessin trobar a tothom. Es tracta que tothom competeixi amb les mateixes condicions, sense avantatges sobre la resta d'atletes.

- Fa unes setmanes, es va inaugurar un polisportiu a Portocolom que porta el teu nom. És un bon reconeixement per a un esportista un fet com aquest? Què suposa per a tu?

- Sí, la veritat és que sí. No puc esperar més del meu municipi, de Felanitx. Pel fet que hi hagi un polisportiu amb el meu nom, jo ja em sento més que satisfet i molt orgullós, al marge de si l'ajuntament m'ha ajudat o no econòmicament.

- La vida esportiva és bastant breu. Quins projectes de futur tens a partir d'ara?

- Estic veient el final de la meua vida esportiva. He acabat un cicle olímpic, n'hem començat un altre. Per poc que pugui m'agradaria completar-lo per al 2008 penjar les sabatilles. Però no sé si podré arribar al 2008. Tot dependrà de la sort amb les lesions, de les ganes que tingui de sortir cada dia a entrenar...si em trobo com avui, estic convençut que hi arribaré i estaré a nivell internacional. Després d'això m'agradaria que les institucions, o bé locals o bé a nivell autonòmic, pensassin en mi i m'oferissin un lloc de feina relacionat amb l'esport de base o l'esport d'alt nivell i poder, d'aquesta manera, continuar ajudant l'atletisme amb la meua tasca.

-I per acabar: dóna'ns dues raons fonamentals a tots els joves per practicar esport, a part d'allò de la vida sana.

- La primera de totes és que fas moltes amistats; et trobes amb molta gent que pensa com tu i en un moment donat et pot treure d'embolics. I després, que el temps que passes practicant esport no estàs fent altres coses de què te'n podries penedir en un futur.

NOSALTRES TAMBÉ HEM AJUDAT

Com tots sabem el passat 26 de desembre, es va produir un tsunami al sud-est asiàtic. I com també sabem que l'escola és una cooperativa, per aquest fet, va rebre la demana d'ajut d'ONG.

Així que els alumnes que feim com optativa tècniques d'estudi, vàrem fer un treball sobre el tsunami, per informar-nos més exactament dels fets succeïts.

Una vegada acabat el treball, ens vam organitzar en tres grups, per tal de dur a terme una "recollida de fons". Un grup s'encaregava dels més petits, l'altre dels de primària i el darrer dels de secundària.

Un dimarts horabaixa ens vàrem organitzar per entregar un sobre (el qual recolliríem el pròxim dimarts horabaixa) i vam explicar una mica en què consistia l'ajuda i informar-los del que va passar, ara que nosaltres ja ho tenim bastant clar. Cal destacar que explicar els fets als més petits hauria estat molt difícil, així que vàrem deixar aquesta feina a les mestres.

El pròxim dimarts, vam recollir tots els sobres, i vam quedar ben satisfets amb el que va participar la gent, després d'un recompte de 1.504€, aquests doblers es van enviar a l'UCTAIB i aquest a Càritas de Mallorca.

Vam plantejar de recaptar doblers cada cert temps per enviar al sud-est asiàtic, ja que sempre necessitaran de la nostra ajuda perquè construir una terra i un ca teva costarà molt amb falta de terreny enfonsat i sense part de la població.

A més, no ens enganyem, amb el temps els oblidaran, ja que en un món tan caòtic com el nostre hi passaran altres catàstrofes.

Suposo que tothom ha vist el que ha deixat el tsunami, així que si reflexionam una mica, no tenim dret a queixar-nos de res, ja que tots podem tenir una desgràcia. En canvi, del que sí tenim dret és de sentir-nos uns afortunats, i més encara ajudant-los.

VI Congròs de COCETA

Els dies 23, 24 i 25 de febrer es va celebrar a Sevilla el VI Congrès de COCETA (Confederación Española de Cooperativas de Trabajo Asociado) amb el lema "**Emprendedores con responsabilidad social, cooperativas de trabajo**".

COCETA va néixer l'any 1986 amb l'objecte de mostrar les realitats de les cooperatives de treball associat i lluitar pel seu progrés i creixement, la seva finalitat es per tant, la representació i defensa dels interessos col·lectius de les unions i federacions de cooperatives de treball associat dins els àmbits polític, social i econòmic, especialment el comercial i tecnològic.

amb uns 266.000 llocs de feina.

El congrés va ser inaugurat pel president de la Junta d'Andalusia D. Manuel Chaves.

A continuació es va passar a constituir la mesa del congrés i a la lectura i posterior aprovació del reglament de funcionament.

Les ponències debatudes foren les següents: "**Ética y reponsabilidad social en las empresas cooperativas, un nuevo modelo de empresa**" a càrrec de Roberto Ballester Feillerat, Director General de

COCETA està formada per 15 unions i federacions de cooperatives de treball associat de les distintes comunitats autònomes espanyoles que representen 18.000 cooperatives de treball associat

la Fundació ETNOR. Dins aquest context el congressistes varen debatre, l'ètica empresarial i la definició de responsabilitat social de l'empresa cooperativa, els seus aspectes claus i dimensions reals, així com el nou model d'empresa front al model tradicional.

A més de la responsabilitat econòmica, les cooperatives han de tenir una responsabilitat social, i donar resposta a les demandes que la societat en el seu conjunt planteja a l'empresa, des dels valors i pautes de comportament que la pròpia societat li indica. També ha de tenir una responsabilitat medioambiental de respecta l'entorn que permeti un desenvolupament sostenible.

Les altres ponències que els congressistes varen debatre foren: "**Propues-**

tas de líneas estratégicas de la Confederación Española de Cooperativas de Trabajo Asociado", a càrrec del president de COCETA, Antonio Gracia Arellano.

Aquesta ponència va estudiar les línies estratègiques que el Consell Rector de COCETA proposa pel quadrienni 2005/2008 amb la finalitat de consolidar la identitat i reforçar la definició ideològica de l'organització, així com també establir un sistema organitzatiu i uns procediments en funció de les estratègies definides.

La tercera ponència debatuda al congrés, fou presentada per Francisco Javier Sanz, director de la cooperativa ELKAR-LAN i expresident de la federació de cooperatives de Euskadi, sota el títol : "**Análisis y**

reflexiones para la dinamización de las cooperativa de trabajo asociado".

Una anàlisi i reflexió damunt els factors que estan frenant, o almenys disminuint, la constitució de noves cooperatives de treball associat. Es feren unes propostes per desenvolupar accions que possibilitin la posada en marxa de mesures que impulsin la creació de cooperatives i de consolidació de les que estan funcionant i eliminar o almenys minoritzar algunes de les traves que actualment estan dificultant la creació o consolidació de noves cooperatives.

Abans de clausurar el congrés i aprovar les conclusions debatudes pels congressistes als distints tallers de treball que s'havien realitzats, va tenir lloc una taula rodona amb l'assistència de set Directors Generals de CC.AA. i el Director General d'Economia Social de Treball Autònom i del Fons Social Europeu del Ministeri de Treball i Assumptes Social del Govern Espanyol D. Juan José Barrera Cerezal.

Aquestes personalitats varen exposar la realitat i les perspectives del sector cooperatiu a cada una de les CC.AA. que representaven i el Director General del Govern espanyol va presentar els projectes i propostes que l'administració central té previst per aconseguir un adequat desenvolupament i potenciar el sector d'economia social.

Representant a les Illes Balears va assistir al congrés, el Consell Rector d'Unió de Cooperatives de Treball, del qual n'és secretari el president de la nostra cooperativa Antoni Vicens Massot, i dues tècniques de l'Unió de Cooperatives.

En resum, Sevilla una ciutat alegre, hospitalària, capital d'Andalusia va acollir els participants al VI Congrés de COCETA, representants d'unes empreses a les quals el factor humà està per damunt el capital, considerades com les empreses més democràtiques i solidaries de tot el panorama empresarial espanyol.

DIA DE LA NO VIOLÈNCIA I LA PAU

El dia escolar de la No-violència i la Pau va ser declarat per primera vegada el 1964. El seu objectiu és l'educació en i per a la tolerància, la solidaritat, la concòrdia, el respecte als Drets Humans, la no violència i la pau. En aquest dia els col·legis es converteixen en instruments de pau i d'enteniment entre persones de diferent formació, raça, cultura i religió. Es practica el 30 de gener en l'aniversari de la mort de Mahatma Gandhi, líder nacional i espiritual de l'Índia, assassinat el 1948.

El missatge bàsic d'aquest dia és: L'amor universal, No-violència i Pau. L'amor universal és millor que l'egoisme, la No-violència és millor que la violència i la Pau és millor que la guerra.

El Tíbet i la incansable tasca de Dalai Lama s'han convertit en un símbol per a la pau en el món. Així, cada dia creixen iniciatives, concerts i esdeveniments culturals en ajuda del Tíbet, amb la idea que aquest ble d'amor i pau no s'extingeixi. D'igual manera, es cerca rescatar l'art mil·lenari del Tíbet, reconegut internacionalment per les seves expressions plàstiques (mandala), musicals i de dansa...

El Dalai Lama ve a nosaltres amb la seva pau que romp barreres fonamentada en la promoció dels més alts valors humans, en la responsabilitat universal i en el respecte cap a totes les tradicions espirituals. Totes les religions són importants i poden contribuir molt significativament al desenvolupament social i espiritual de las nacions. S'ha de fomentar la cooperació i l'enteniment entre els éssers humans sense distinció. I com a gran missatge ens diu que per assolir la pau del món cada un ha de cercar la pau interior

Una de les expressions plàstiques dels tibetans són els mandales. Un mandala es bàsicament un cercle, és la forma perfecta, i representa el símbol del

cosmos i de l'eternitat. Ens representa la creació, el món, el déu, l'ésser humà, la vida. Podríem dir que tot en la nostra vida posseeix les formes del cercle. Des de l'univers (el sol, la lluna, els pla-netes) fins l'esquema de tota la nostra naturalesa, els arbres, les flors, etc. tots segueixen una línia circular. Al mateix temps ens representen els cicles infinits de la vida. I si observam el nostre cos, ens adonarem que totes les nostres formes són rodones, això ens recorda que som sistemes dins de sistemes. Els mandales s'han usat pels grups espirituals des de fa molt de temps. Caminar, dansar, observar, o dibuixar mandales pot ajudar a curar la fragmentació psíquica i espiritual, també ens ajuda a manifestar la nostra energia creativa. Un mandala pot variar en color i disseny, però bàsicament es conforma d'un centre i els quatre punts cardinals.

Psicològicament, els mandales representen la totalitat del nostre ésser. Donat que reflecteixen la psique humana, cada persona hi respon instintivament, més enllà de la seva edat, gènere, raça, cultura, etc.

Quan nosaltres treballam amb els mandales, és a dir, si els dibuixam, si els pintam, si hi caminam damu, etc. això pot assemblar-se a un viatge cap a la

nostra essència, il·luminant zones del camí que fins aleshores havien restat obscures i fins aquest moment ocultes, permetent que brollin la saviesa del nostre inconscient.

El mandala és una porta cap a la institució més íntima de l'ésser humà. Representa la condensació ordenada de l'univers. Mitjançant el seu disseny, contemplació i meditació l'ésser humà accedeix allò espiritual i es fa part del tot harmoniós, transcendint les seves limitacions presents i els lligaments al seu món material i conceptual.

A la **Ludoteca** celebrarem el dia de la pau el divendres dia 28 de gener. Al començament de la sessió els nins i nines varen posar en comú el que significa la pau en el món per a ells i varen anar deduïnt que la pau en el món també és la pau interior en cada un de nosaltres. Una forma d'assolir aquesta pau interior és a través de la meditació amb ajuda dels mandales. Després d'explicar-los el seu significat i en què consisteix, vàrem procedir a asseure'ns amb les cames creuades i a respirar molt suaument per relaxar-nos. I mentre sonava una música molt suau començarem a pintar els mandales en silenci.

LA DISLÈXIA

El passat mes de novembre se celebrà a Palma un congrès Internacional sobre la dislexia.

Tots, un moment o l'altre, hem llegit o hem sentit parlar d'aquesta dificultat d'aprenentatge, que moltes vegades s'ha convertit en un caixó de sastre on acabaven tots aquells casos que no s'adaptaven a cap altre definició.

Fins i tot, en les passades dècades, hem pogut observar com, segons el corrent diagnòstic més acceptat en aquell moment, es passava de considerar aquesta dificultat com a bastant comú o fins a creure que es donava només en casos excepcionals.

Tot això ha creat una gran confusió, tant entre els diferents professionals com entre la resta de la població. Aquesta disparitat d'opinions i teories obeeix a la falta d'uns criteris diagnòstics clars.

Avui en dia, gràcies al treball interdisciplinari, s'ha aconseguit començar a unificar criteris, i veiem que s'ha clarificat bastant l'etiologia d'aquesta disfunció, permetent un millor coneixement, detecció i tractament.

El passat congrés ha suposat un exemple clarificador del que hem fet fins ara i un fòrum de debat i intercanvi d'experiències. Una representant del nostre equip va assistir-hi i va recollir les aportacions més rellevants sobre el tema i que ara vos volem transmetre:

- Encara es considera la dislèxia com una dificultat en la lectura, però és un trastorn que va més enllà de les competències lingüístiques. Ha estat descrita com "una síndrome caracteritzada per un equilibri inusual de les competències i una família de manifestacions escolars, personals i laborals que van més enllà de la lectura deficient. (Miles 1990, 1993, 1998).

- Afecta un 10% de la població, es creu que incideix per igual als dos sexes, però moltes dones no són detectades perquè tendeixen a compensar les dificultats amb més facilitat. Un 4% és extremadament dislèxic, un 6% moderadament dislèxic.

- Les causes són hereditàries i d'origen neurològic, presenten diferències estructurals cerebrals respecte als no dislèxics, diferent forma de processar la informació, dèficit en el processament auditiu i visual i dèficit en la memòria a curt termini.

- Poden presentar algunes de les següents característiques: no reconeixement de les paraules escrites, poca comprensió, extrema lentitud si les dues anteriors estan més o menys conservades, notes baixes per faltes senzilles, amb numeració poden ser bons però tenir problemes per a la interpretació de símbols, seqüències..., dificultat en l'organització personal, desorganització d'idees en textos escrits, molta dificultat per seguir ordres seqüenciades, en la gestió del temps, en la interpretació de mapes i reconeixement d'adreces, senyals, etiquetes, poden recordar cares però noms no.

- Les dificultats i els baixos resultats els poden conduir a presentar ansietat, frustració, baixa autoestima i falta de confiança.

- La descripció de la dislèxia es refereix al que no es pot fer, però s'ha afirmat que l'organització cerebral d'un dislèxic fa que en algunes àrees funcionin de forma més òptima i potent, cal destacar característiques positives: bona capacitat de visualització, bones competències pràctiques, de resolució de problemes, talent artístic i pensament creatiu amb empatia intuïtiva, solen ser persones persistents, decidides, treballadores i resistents.

- Per ajudar-nos a entendre com pot sentir-se un dislèxic, ens podem imaginar com ens trobam en una ciutat d'un altre país ben diferent al nostre i intentar comprendre tot el sistema de llenguatge urbà. Per un dislèxic cada dia pot ser un viatge a l'estranger.

- En el nostre idioma és més difícil la detecció del problema ja que és un sistema on, a la majoria de sons, els correspon una lletra, en canvi en anglés és necessari lletrejar les paraules per distingir-les i en aquesta tasca els alumnes dislèxics presenten serioses dificultats.

- *Aprenen de forma diferent i cal valorar-ho positivament. Per a ells, és millor mirar i escoltar un llibre que llegir-lo, necessiten sistemes multisensorials, han de trobar formes alternatives per enfrontar-se a la comunicació escrita. L'ús de la tecnologia els pot ajudar molt, això inclou aprendre mecanografia, vídeos, material gravat, CDs i processadors de textos amb correctors ortogràfics. Se'ls pot ajudar donant més temps per acabar les tasques i centrar-se en el contingut del treball escrit sense tenir massa en compte l'ortografia i presentació. Podrien demostrar millor els seus coneixaments de forma oral.*

- *No existeixen cures ni solucions ràpides, milloren si han rebut ajuda de petits, malgrat que un dislèxic no deixa mai de ser-ho, no té perquè ser una barrera per aconseguir l'èxit a la vida. Hi ha persones dislèxiques treballant en tot tipus de feina, encara que els va millor en els estudis tècnics, poden provar diverses coses i tenir-hi experiència abans de decidir-se. S'ha de tenir present que a l'escola tenen ajuda però a la universitat i al món laboral no. Una tasca tan senzilla com parlar per telèfon i escriure al mateix temps pot ser impossible per a un dislèxic.*

CONCLUSIÓ

Del que hem exposat anteriorment en podem treure les següents conclusions:

Actualment, tot i que el diagnòstic encara només és possible després d'un cert temps en què l'aprenentatge de la lecto-escriptura es veu molt retardat, malgrat haver rebut el suport adequat, i en canvi en les altres habilitats el rendiment és satisfactori. Aquest diagnòstic, actualment, es pot aconseguir en els primers cursos de primària, quan abans era molt més difícil atribuir les dificultats a la síndrome neuro-biològica del que estam parlant i sovint se relacionava a la falta de motivació, la baixa resistència a la fatiga i fins i tot a un cert dèficit intel·lectual.

Des d'una altra perspectiva, no podem caure en l'error de justificar qualsevol tipus de dificultat d'aprenentatge amb un problema d'aquestes característiques, ja que cal fer-ne un estudi multidisciplinari.

Departament de Suport

SOLUCIONS 2 AGENDA

"No diguis no ho sé fer, digues no ho he intentat encara"

Aquesta vegada no era tan difícil, a més tampoc no hi havia massa errades informàtiques o sigui que només es tractava de pensar una mica, fer quatre comptes i tot sortia quasi tot sol, o sigui que no hi havia excuses per no sortir-vos-en.

Com podreu comprovar, se'ns ha "oblidat", una solució, la frase dels codis, hem pensat que seguirem jugant un poc més, com observareu només vos hem donat els que significa cada dibuix, la resta l'heu de treure vosaltres, vos donam per això una pista, és d'Andreu Buena-fuente, que abans de fer-se conegut amb shows televisius a A3 ja en feia per altres canals ni millor ni pitjors diguem-ne "diferents". Au idò que això encara no s'ha acabat.

SOPA DE LLETRES

C	U	R	E	M	U	A	T	K	I	R	U	E	M	A	R	Q	A					
B	S	A	I	S	W	A	C	I	Q	T	L	I	K	L	M	O	C					
H	G	E	O	K	E	G	F	C	S	Q	A	R	F	X	E							
O	C	L	P	A	B	M	T	N	M	I	H	E	N	U	E	U	N					
S	I	L	K	R	T	A	E	B	L	H	O	L	S	K	A							
W	A	W	M	C	I	D	D	U	R	P	P	S	E	M	O							
O	S	H	Q	M	D	A	N	T	L	L	K	A										
Q	A	I	L	S	I	H	I	R	A	W	H	E	S	I								
R	U	G	B	O	T	I	F				Q	O										
A	W	E	P	S	Q	P	H	L	K	E	P	C	W	S	A	P						
U	W	I	D	H				Q	S	U		N	K	O	B	F	U					
I	B	R	E	G	I	S	D	L	H	E	H	R	U				S	O				
R	U	L	A	D	E			E	A	W	B	U	D	G	I	S	H	E				
A	K	P	E	U	T	G	M	C	O	B	N							L	E	T	R	
D	R	I																				
T	O	P	P	A	S	P	Q	U	I	L	V											
I	K	C	I	E	N	F	E	G	M	T	Q	C	S	Q	T	D	A					
N	D	A	G	W	U	G	O	B	A	D	E	G	I	A	H	E	M					

Bobsleig Tir amb arc Atletisme Waterpolo
 Hoquei gel Patinatge Taekwondo Badminton
 Esquí Alpí Ciclocros

PLUJETSUS

	30	
34	15	30
	54	

	23	
76	13	63
	10	

	49	
47	11	29
	50	

JOC DE LòGICA I MATEMÀTICS

Andò 25 nombres

1	12	9	22	15
18	4	24	19	7
10	21	16	11	22
25	13	8	3	14
17	6	23	20	6

MÉS O MENYS

12	30	5	9	4
15	24	21	12	3
4	2	17	40	8
5	20	15	48	1
				176

7	X	5	-	5	30
X	■	X	■	+	■
4	+	3	+	3	10
/	■	+	■	X	■
4	X	9	-	9	27
7	■	24	■	72	■

8 892
471

892
8244
3008
420132

PROBLEMES

Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?
Què és el símbol?

Per què?
Televisió

CODIS

⊙	A	=	H	□	O	◇	V
⊙	B	=	I	□	P	•	W
⊙	C	=	J	□	Q	⊙	X
⊙	D	=	K	□	R	⊙	Y
⊙	E	=	L	□	S	•	Z
⊙	F	=	M	□	T	•	
⊙	G	=	N	□	U	•	

PREGUNTES

- **Quin fou el darrer any que va estar en funcionament el sindicat?**
El 1992
- **On es va posar el primer telèfon de la Vila?**
La recreativa
- **Quin nom rebia el venedor de gelats ambulants?**
Meravell
- **Quin és el carrer més ample de Felanitx?**
Via Arnest Mestre

- **Quina orde religiós va introduir la dansa dels cavallets a Felanitx?**
Els Agustins
- **De quin himne republicà és la versió de la tonada que acompanya als cavallets des de fa 50 anys?**
Himne de Riego
- **Quantes places hi ha a Cas Concos?**
Una
- **Qui fou Arnest Mestre?**
Un enginyer, fa fer l'estació enològica
- **Quin grup musical felanitxer va editar l'LP, "interminables" l'any 1988?**
Los Interminables
- **A quin any es varen fer les primeres verbenes?**
1925
- **En quina localitat es va instal·lar l'any 1922 l'escola civil de pilots d'hydroavió?**
Portocolom
- **Quin any va caure la timba?**
31 de març de 1844
- **Quin pintor nascut a Felanitx es va fer famós a la dècada dels 80?**
Miquel Barceló
- **Quin poble mallorquí reclama la paternitat de Cristòfol Colom?**
Felanitx
- **Quina és la patrona de Felanitx?**
Santa Margalida
- **Com ho diem en bon felanitxer un "rebenat"?**
Una rasca
- **Quin és el mestre que du més anys a l'escola?**
En Massot
- **Quantes claus du al clauer en Massot?**
13
- **Quin nom rep la plaça de toros de Felanitx?**
La Macarena
- **Quin tipus d'àncora és la de l'entrada de Porto Colom?**
Almirantazgo

TALLER DE TEATRE

El curs va seguint el seu ritme i el taller de teatre no queda enrere.

Després del viatge a Barcelona dels alumnes de 4t d'ESO a principis de febrer, aquest grup es troba il·lusionat treballant amb **Vainilla**, una obra de Rosa Mª Isart Margarit, moderna, contemporània; un telegrama sobre la manera de sentir i viure d'avui en dia. Amistat, amor, sexe, recursos i picardia, secrets i confessions, desitjos i capricis, sentiments, cultura; tot en una obra teatral clara i concisa. Un panorama conegut: Barcelona. Un objectiu: arribar a ser un mateix i a partir d'aquí escollir el propi camí, tot respectant els altres. La naturalitat com a deessa.

Encara no sabem si aquesta obra la representaran els alumnes de quart davant un públic extern, ja que en principi l'objectiu bàsic és complementar mitjançant l'experimentació de la posada en escena la formació que reben en aquesta assignatura i que contempla també una visió ràpida sobre la història del teatre des de la prehistòria fins als nostres dies.

El grup de Portocolom després d'un mes de vacances forçades ha reprès les sessions amb ganes i segueixen treballant: **Antaviana**, una peça màgica com els contes de Pere Calders.

Els grup de primer i segon, ja tenen data per a la representació:

DIMARTS, 19 d'ABRIL a la CASA DE CULTURA a les 20.30 hores

I us oferiran l'obra: **La princesa que no sabia fer un uís**, segur que amb les il·lusions i les ganes que hi posen serà un èxit ja que aquests joves actors de set i vuit anys s'ho mereixen

Pel que fa al grup de tercer fins a sisè de primària intentaran fer una representació de **Tirant Lo Blanc**, i deim intentaran perquè no depèn d'ells, petits, sinó de la mestra, de na Margalida que va una mica atabalada i espera que els horabaixes d'aquest hivern que ja s'acaba li retin prou per fer l'adaptació a partir de la novel·la, d'una adaptació de Bernat Joan i d'una altra de Mª Aurèlia Capmany; esperem que se'n surti ja que aquesta representació s'inclouria en els actes de la setmana del llibre que cada any es du a terme a l'escola i que enguany parla de les novel·les de cavallers.

I dels més petitons que us en podem dir? Idò que continuen gaudint de les classes de teatre. Ara són de viatge pel món de les Bruixes i ja han fet els primers intents de vol amb escombria sense motor. Després de superar les difícils avaluacions de pràctica i teòrica tots han superat satisfactòriament el curs d'INICIACIÓ DE VOL AMB ESCOMBRIA SENSE MOTOR. Fantàstic i enhorabona a tots aquests aprenents de bruixots que ja voldria en Harry Potter tenir-los per ajudants.

MIQUEL BAUÇÀ, POETA

*Jo em MERAVELL com no hi veu qui ulls ha
i aquell que hi sent per què no vol entendre,
i qui no sap per què no vol aprendre,
i aquell qui pot i sap, com bé no fa.*

Pere March (1336-1413)

Poeta és aquell que deixa els camins (les metàfores, les convencions, les maneres de veure el món) dels altres per emprendre, ell sol, nous camins (noves metàfores), per anar a la seva bolla. Felanitx és un poble amb molts poetes (molts dels quals no han escrit ni escriuran mai un poema). POETA és aquell que ha deixat els camins dels altres, n'ha emprès de nous, i ha trobat nous camins bons també per als altres: és el poeta capaç de crear un metafòric col·lectiu nou. Miquel Bauçà és POETA.

Per contra, no són ni poetes els versificadors que estan ficats fins al coll en la metàfora a l'ús, en la metàfora oficial; aquests, no arriben a ca bufó (sovint els trobam fent de col·laboracionistes del poder, aferrats a la mamella). En Bauçà ho diu ben clar:

*"HOM NO POT DIR 'POESIA'
d'un escrit que just ve a dir
el que hom pensa per la plaça
o als salons provincians.
Poesia és la mirada
que remou la pesantor,
clarament, tota llatzèria."*

I en Meravell, la remou, la pesantor, i marca nous camins més enllà del cristianisme, del positivisme mercantilista: "El que trobo important és deixar-se anar un mateix, no tenir por d'un mateix". La poesia és "una eina, l'única que tenim per afrontar el Mal".

Felanitxers, catalans tots, deixem de llegir missals, diaris, llibres de text... i llegim en Meravell. Hi ha molt a guanyar. Aquí un tast:

*"Drets, escolten la Sibil.la
homes públics, convençuts,
i després el crit de l'orgue.
El punxó del ganivet
o el canó de la pistola
sempre els surt de la butxaca."*

*"Déu no ho vol, no sé per què.
Jo no puc estar pendent
dels capricis o criteris
d'un que em mira i no fa res.
Si sóc jo que he d'arriscar-me
he d'estar d'acord amb mi.
Tots els àngels també ho pensen."*

*"Parla amb prosa com un porc
de la Casa de la Vila,
arborant-se a si mateix
amb bandera forastera,
protegida pels venals.
La corrupta pagesalla
està atenta i assenteix,
escortada pels esbirros,
un llenguatge que no entén."*

*"Cada dia vaig a escola.
El pupitre és al seu lloc.
Duc el llapis, la plagueta.
M'hi consagro resolut
i resolc l'endevinalla
de quin és el nombre ver
de vitralls a l'oratori."*

*"Mai no facis res en va:
el que fas pensant en l'altri,
per exemple. Només fes
el que et digui la teva ànima.
Ja veuràs com et sorprèn
i que rics són els productes."*

Antoni Artigues i Bonet.

Catedràtic del Departament de Filologia Catalana de la U.I.B.

TAULA

Notícies de l'escola	3
Participació dels alumnes d'infantil	
<i>Espolsam ametles (1r Cicle)</i>	8
<i>La feina més difícil: ESSER PARES (2n Cicle)</i>	9
<i>PSICOMOTRICITAT a l'Escoleta</i>	10
Participació dels alumnes de primària	
<i>Notícies noves. Respostes "Guais" (1r A)</i>	11
<i>Rueta: Gent d'arreu del món (1r B)</i>	12
<i>Sa Neu (2n A i B)</i>	14
<i>El Quixot (3r A i B)</i>	16
<i>El Pollet (4t A i B)</i>	18
<i>Un dia de neu (5è A i B)</i>	21
<i>Taller de Crea-acció a cinquè de primària (5è A i B)</i> ..	22
<i>Dia de la Pau i la No-violència (6è A i B)</i>	26
DEPARTAMENT D'ANGLÈS	28
Participació dels alumnes de secundària (4t. Tecnologia)	
<i>Tires còmiques (1rA)</i>	30
<i>Viatge a Vall de Núria (2nB)</i>	32
<i>Entrevista a ANTONI PENYA (4t).</i>	34
<i>Nosaltres també hem ajudat (2nB).</i>	42
VI Congrés de Coceta	43
LUDOTECA: Dia de la No-violència i la Pau	46
DEPT. SUPORT: La Dislèxia	48
Solucions 2 Agenda	51
TEATRE DES LLEDONER	54
MIQUEL BAUÇÀ, POETA. Antoni Artigues i Bonet ..	56

Edició <i>Cooperativa d'Ensenyament</i> <i>"Es Lledoner"</i>	Impressió Impremta "LLOPIS"	Assessoria lingüística Antoni Maimó
Direcció Joan Xamena Antoni Vicens	Muntatge Jaume Obrador Joan Xamena Tecnologia 4t ESO	Col.laboracions M ^a Antònia Estelrich Tots els alumnes i mestres del col·legi

E-mail: lledoner@lledoner.com

Felanitx, març de 2.005

FOTOGRAFIA

MONSERRAT